

Republika e Kosovës • Republika Kosovo • Republic of Kosovo
Institucioni i Avokatit të Popullit • Institucija Ombudsmena • Ombudsperson Institution

MIŠLJENJE
OMBUDSMANA

Po službenoj dužnosti

R. br. 275/2025

povodom

procesa korekcije/smanjenja koeficijenata nekim od javnih službenika

Upućeno:

G. Albinu Kurtiju, vršiocu dužnosti predsednika
Vlada Republike Kosovo

Priština, 9. septembar 2026

Svrha

Ombudsman ovim mišljenjem iznosi opšti stav u vezi sa postupkom smanjenja koeficijenata za obračun plata određenih javnih službenika, nakon njihovog prvobitnog utvrđivanja stupanjem na snagu Zakona br. 08/L-196 o platama u javnom sektoru (u daljem tekstu: Zakon o platama), sagledano u svetlu ustavnih i zakonskih garancija osnovnih ljudskih prava i sloboda.

1. Imajući u vidu da je u vezi sa navedenim pitanjem primio više žalbi, kao i činjenicu da takve okolnosti pogađaju relativno veliki broj javnih službenika, Ombudsman je pokrenuo postupak po službenoj dužnosti radi razmatranja i ispitivanja pitanja korekcije, odnosno smanjenja koeficijenata nakon njihovog prvobitnog utvrđivanja stupanjem na snagu Zakona o platama.
2. Što se tiče žalbi koje smo primili od podnosioca žalbi, Ombudsman je pokrenuo sledeće slučajeve:
 - R. br. 370/2024, za podnosioca žalbe L. K. i druge,
 - R. br. 456/2024, za podnosioca žalbe M. H. i druge,
 - R. br. 628/2024, za podnosioca žalbe D. K. i druge,
 - R. br. 1438/2024, za podnosioca žalbe M. M.,
 - R. br. 22/2025, za podnosioca žalbe B. S. i druge,
 - R. br. 751/2025, podnosioca žalbe S. S. i druge.
3. Imajući u vidu činjenicu da podnosioci žalbi, u vezi sa pitanjima pokrenutim u žalbama, koriste pravna sredstva, odnosno da su u toku sudski postupci, Ombudsman se neće upuštati u meritornu ocenu pitanja korekcije, odnosno smanjenja koeficijenata, već će izneti svoju ocenu aspekata koji se odnose na garantovane slobode i prava, kao što su: pravo na imovinu, pravna sigurnost kao važan element vladavine prava, legitimna očekivanja i poštovanje zakonom propisanih postupaka u svakom slučaju kojim se zadire u prava garantovana Ustavom ili drugim važećim aktima u Republici Kosovo, kojim se ta prava ograničavaju ili uskraćuju.
4. Ovim mišljenjem biće ocenjeni postupci koji se odnose na korekciju, odnosno smanjenje koeficijenata određenih javnih službenika, nakon njihovog prvobitnog utvrđivanja prilikom stupanja na snagu Zakona o platama.
5. Imajući u vidu da će ovim Mišljenjem biti izneti isključivo načelni stavovi, Ombudsman smatra da ovo Mišljenje može doprineti i sudskim postupcima koji su u toku u vezi sa ovim pitanjima.

Nadležnosti Ombudsmana

6. Ustav Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav) u članu 132, stav 1, propisuje: „*Ombudsman nadzire i štiti prava i slobode pojedinaca od nezakonitih i neregularnih radnji javnih organa.*” Dok u stavu 3 stoji: „*Bilo koji drugi organ ili institucija, koja sprovodi legitimnu vlast u Republici Kosovo je dužna da odgovori na zahteve Ombudsmana i da mu/joj predstavi sva dokumenta i informacije koje su od njega zatražena u saglasnosti sa zakonom.*”
7. Prema Zakonu br. 05/L-019 o Ombudsmanu, Ombudsman između ostalog, ima sledeća ovlašćenja i odgovornosti:

„Da skrene pažnju na slučajeve kada institucije krše ljudska prava i da podnese preporuke da se prekine sa takvim slučajevima, a kada je to neophodno da izrazi svoje mišljenje o stavovima i reagovanju odgovarajućih autoriteta u vezi takvih slučajeva." (Član 18. , st. 1 , podst. 1.2)

„Da preporučuje Vladu, Skupštinu i druge nadležne institucije Republike Kosovo o pitanjima koje se odnose na unapređivanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda, ravnopravnosti i nediskriminacije." (Član 18. , st. 1 , podst. 5)

„Da objavi obaveštenja, mišljenja, preporuke, predloge i svoje izveštaje." (Član 18. , st. 1 , podst. 6)

„Da preporuči donošenje novih zakona u Skupštini, izmene zakona koji su na snazi i donošenje ili izmene podzakonskih i upravnih akata od strane institucija Republike Kosovo." (Član 18 , st. 1 , podst. 7)

„da pripremi godišnje, periodične i druge izveštaje o stanju osnovnih ljudskih prava i sloboda, ravnopravnosti i diskriminacije i da obavlja istraživanje o pitanjima osnovnih ljudskih prava i sloboda, ravnopravnosti i diskriminacije u Republici Kosovo." (Član 18. , st. 1 , podst. 8)

„Da preporuči Skupštini usklađivanje zakonodavstva sa međunarodnim standardima o ljudskim pravima i slobodama kao i njihovu efektivnu primenu." (Član 18. , st. 1 , podst. 9)

„Ombudsman može da se pojavi u svojstvu prijatelja suda (amicus curiae) u sudskim postupcima vezanim sa ljudskim pravima, pitanjima ravnopravnosti i zaštite od diskriminacije" (Član 16. , stav 9).

8. Dostavljanjem ovog mišljenja nadležnim institucijama, kao i njegovim objavljivanjem, Ombudsman nastoji da ispuni svoje prethodno navedene ustavne i zakonske odgovornosti.

Opis predmeta

9. Ombudsman je utvrdio da je Odeljenje za upravljanje javnim službenicima (OUJS), koje deluje u okviru Ministarstva unutrašnjih poslova i javne uprave, u koordinaciji sa pojedinim institucijama čiji su zaposleni podneli žalbe Instituciji Ombudsmena, izvršilo korekciju, odnosno smanjenje koeficijenata za obračun plata određenih javnih službenika, kojima je stupanjem na snagu Zakona o platama bio utvrđen prvobitni koeficijent. Ombudsman je takođe primetio da su, pored korekcije, odnosno smanjenja koeficijenata, navedeni službenici bili obavezani da retroaktivno vrate razliku u plati, odnosno razliku između iznosa plate obračunatog prema smanjenom koeficijentu i iznosa plate obračunatog prema prvobitnom koeficijentu, za period tokom kojeg je prvobitni koeficijent bio na snazi.
10. S tim u vezi, Ombudsman je primio žalbe više zaposlenih u institucijama Republike Kosovo, koji tvrde da su njihova prava povređena najpre izmenom koeficijenata, a potom i obavezom retroaktivnog vraćanja razlike između iznosa obračunatih prema smanjenom i prvobitnom koeficijentu, čime su, prema njihovim navodima, povređena prava koja su im garantovana Ustavom Republike Kosovo i drugim odredbama važećeg zakonodavstva.
11. Štaviše, podnosioci žalbi tvrde da uopšte nisu bili obavešteni o smanjenju koeficijenata, niti im je uručen bilo kakav upravni akt kojim bi bili obavešteni o promeni koeficijenata i posledicama koje iz tih promena proizlaze. Prema njihovim navodima, sve do prijema plata nisu znali kakve će posledice promena njihovih koeficijenata imati na visinu plate. Oni takođe tvrde da im nikada nije uručen upravni akt u skladu sa odredbama Zakona br. 05/L-

031 o opštoj administrativnoj proceduri, već da su o promeni plata obavešteni isključivo usmenim putem, nakon što su se sami obratili radi dobijanja informacija o razlozima za tu promenu.

12. U vezi sa predmetima pokrenutim po žalbama podnosilaca, Ombudsman je utvrdio sledeće:

Žalba r. br. 370/2024

- Podnosioci žalbi su zaposleni u Agenciji za vazdušne navigacijske usluge Kosova, kojima je, nakon prvobitnog utvrđivanja koeficijenta, koeficijent smanjen i od kojih je zatraženo da retroaktivno vrate razliku između iznosa plate obračunatog prema prvobitnom koeficijentu i iznosa plate obračunatog prema korigovanom, odnosno smanjenom koeficijentu. Podnosioci žalbi tvrde da je ova mera preduzeta bez prethodnog obaveštavanja i bez potrebne transparentnosti, kao i da im nisu poznati razlozi zbog kojih im je koeficijent smanjen.

Žalba r. br. 456/2024

- Podnosioci žalbi su zaposleni u Agenciji za vazdušne navigacijske usluge Kosova, kojima je, nakon prvobitnog utvrđivanja koeficijenta, koeficijent smanjen i od kojih je zatraženo da retroaktivno vrate razliku između prvobitnog i korigovanog, odnosno smanjenog koeficijenta. Podnosioci žalbi tvrde da je postupak smanjenja koeficijenata sproveden netransparentno i da nije jasno na osnovu kojih okolnosti i odredaba su Odeljenje za upravljanje javnim službenicima (OUJS) i Agencija za vazdušne navigacijske usluge Kosova odlučili da im smanje koeficijente.

Žalba r. br. 628/2024

- Podnosioci žalbi su zaposleni u Institutu za sudsku medicinu. Oni navode da im je, nakon prvobitnog utvrđivanja, koeficijent smanjen i da su, pored smanjenja koeficijenta, obavezani da retroaktivno vrate razliku između prvobitnog i korigovanog, odnosno smanjenog koeficijenta. U vezi sa ovim pitanjem, podnosioci žalbi tvrde da nisu bili obavešteni o smanjenju koeficijenta i da je ono izvršeno potpuno netransparentno.

Žalba r. br. 1438/2024

- Podnositeljka žalbe radi kao glavna medicinska sestra u Glavnom centru porodične medicine (GCPM) u Gnjilanu. Ona tvrdi da joj je, nakon prvobitnog utvrđivanja koeficijenta, koeficijent smanjen i da je obavezana da retroaktivno vrati razliku između prvobitnog i korigovanog, odnosno smanjenog koeficijenta. Podnositeljka žalbe tvrdi da o ovoj promeni nije bila prethodno obaveštena i da je postupak smanjenja koeficijenta sproveden potpuno netransparentno.

Žalba r. br. 22/2025

- Podnosilac žalbe i ostali zaposleni rade u Domu za osobe sa invaliditetom i Domu za stare u opštini Gračanica. Oni tvrde da im je, nakon prvobitnog utvrđivanja koeficijenta, koeficijent smanjen i da su, pored smanjenja plate, obavezani da retroaktivno vrate razliku između prvobitnog i korigovanog, odnosno smanjenog koeficijenta. Podnosioci žalbi dalje tvrde da nisu bili upoznati sa ovom promenom i da je u konkretnom slučaju izostala transparentnost.

- Podnositeljka žalbe i ostale zaposlene rade u Domu za osobe sa mentalnim smetnjama i smetnjama u mentalnom razvoju, u okviru opštine Gračanica. Tvrdi da im je koeficijent smanjen i da su, pored smanjenja plate, obavezane da vrate razliku između smanjenog i prvobitnog koeficijenta. Tvrdi da o tome nisu bile obaveštene ni pre, niti tokom postupka smanjenja koeficijenta, kao i da u konkretnom slučaju nije bilo transparentnosti niti je sproveden propisan postupak.
13. U vezi sa ovim pitanjem, podnosioci žalbi tvrde da je Odeljenje za upravljanje javnim službenicima (OUJS), korekcijom, odnosno smanjenjem njihovih koeficijenata, povredilo njihova ustavna i zakonska prava garantovana u Republici Kosovo, odnosno pravo na imovinu, pravo na odgovarajuće obaveštavanje u postupku, kao i druga prava utvrđena važećim zakonodavstvom.
14. Ombudsman je analizirao sve žalbe i utvrdio da ni u jednom slučaju zaposlenima kojima je koeficijent korigovan, odnosno smanjen nije izdat upravni akt kojim bi bili obavešteni o promeni koeficijenta i posledicama koje iz te promene proizlaze, niti su poučeni o mogućnosti korišćenja pravnih sredstava u slučaju nezadovoljstva predmetnim aktom.

Pravna analiza

15. U vezi sa ovim pitanjem, Ombudsman je analizirao Zakon br. 08/L-196 o platama u javnom sektoru i napomenuo da je ovaj zakon stupio na snagu 5. februara 2023. godine. Od tog vremena, javni službenici su klasifikovani prema aneksima ovog zakona i njihova plaćanja su vršena prema koeficijentima utvrđenim u tim aneksima.
16. Dalje, Ombudsman je primetio da je Vlada Republike Kosovo, 16. februara 2023. godine, donela Odluku br. 04/128, kojom
- U tački 1. dispozitiva utvrđeno je:
„Odobrava se ekvivalencija starog sistema sa novim sistemom klasifikacije koeficijenata u svrhu obračuna osnovne plate za zaposlene u javnom sektoru, prema Zakonu br. 08/L-196 o platama u javnom sektoru za koje je neophodan proces klasifikacije radnih mesta.”
 - U tački 3 odluke utvrđeno je:
„Kosovski trezor u okviru Ministarstva finansija, rada i transfera i Odeljenje za upravljanje javnim službenicima u okviru Ministarstva unutrašnjih poslova obavezni su da kontinuirano, i nakon stupanja na snagu ove odluke, ispravljaju/prilagođavaju podatke zaposlenih u javnom sektoru prema tačkama 1 i 2 ove odluke po službenoj dužnosti i na zahtev institucija.”
 - U tački 4 odluke utvrđeno je:
„Ako se tokom procesa ekvivalencije i/ili korekcije, kao u tački 3 ove odluke, pojave bilo kakva neslaganja između starog sistema i novog sistema klasifikacije koeficijenata, biće izvršena odgovarajuća nadoknada za sve slučajeve koji su ispravljeni.”
 - U tački 6 odluke utvrđeno je:
„Sve institucije su dužne da završe klasifikaciju radnih mesta u svojim institucijama do 30. septembra 2023. godine, u skladu sa važećim zakonodavstvom.”

17. Ombudsman je analizirao Zakon br. 05/L-031 o opštoj administrativnoj proceduri i napomenuo da član 8 [Princip zakonskih i razumnih očekivanja] predviđa:

„1. Delovanje javnih organa mora biti predvidivo i uz poštovanje legitimnih i razumnih očekivanja ljudi.

2. Administrativno delovanje ne može neopravdano da promeni raniju administrativnu praksu istog organa za isti ili slični slučaj.”

18. Dalje, Ombudsman je analizirao član 9 [Princip otvorene administracije] i primetio:

„1. Javni organi mora da deluju transparentno.

2. Javni organ mora garantovati prava stranki na informisanost o toku administrativne procedure, pristup njegovom dosijeu i dokumentima i pravo informisanja o prikladnim sredstvima, u skladu sa ovim zakonom.”

19. Ombudsman je primetio da član 53 [Procedure i efekti poništavanja i stavljanja van snage], stav 2, predviđa: *„Poništavanje administrativnog akta ima posledice u prošlosti (retroaktivno), dok stavljanje van snage administrativnog akta ima posledice samo u budućnosti. Otkaz i poništenje mogu biti delimični ili potpuni.”.*

20. U vezi sa pitanjem poništenja zakonitog akta, Ombudsman je analizirao član 56 [Poništavanje zakonskog administrativnog akta] i primetio da stav 1, podparagraf 1.1, predviđa:

„1. Zakonski administrativni akt može biti ponište, samo ako je:

1.1. poništavanje u interesu svih strana ili je delimično i zadire samo u deo akta koji nije u interesu stranke, [...].“

Ocena Ombudsmana

21. Imajući u vidu prethodno navedene okolnosti, Ombudsman smatra da je Republika Kosovo uspostavila dovoljan pravni osnov kojim se uređuju pitanja plata i drugih prava i posledica povezanih sa platom.

22. S tim u vezi, Ombudsman ocenjuje da je Zakonom o platama uspostavljen dobar osnov za uređivanje plata u Republici Kosovo, uzimajući u obzir i ocenu i zaključak Ustavnog suda iznete u presudi KO 79/23.

23. Imajući u vidu primljene žalbe i navode iznete u njima, Ombudsman ističe da u tim slučajevima institucije Republike Kosovo nisu postupale u skladu sa važećim zakonskim odredbama koje su u konkretnom slučaju bile dužne da primene.

24. U vezi sa ovim pitanjem, Ombudsman naglašava da se takvi postupci moraju sprovoditi u potpunosti u skladu sa odredbama Zakona o opštem upravnom postupku, jer je u konkretnom slučaju reč o upravnim stvarima.

25. Ombudsman najpre ističe da je nejasan pravni osnov za donošenje Odluke Vlade Republike Kosovo br. 04/128, budući da se u njoj upućuje na koeficijente sadržane u prilogima Zakona o platama, iako taj zakon ne sadrži ovlašćenje za donošenje takve odluke.

26. Pored toga, Ombudsman izražava posebnu zabrinutost u vezi sa tačkom 4, prema kojoj će u svim slučajevima u kojima se vrši korekcija biti izvršena odgovarajuća naknada. Ombudsman ističe da je takva odredba nejasna, jer iz nje ne proizlazi da li će u slučaju smanjenja koeficijenta postojati obaveza vraćanja novčanih sredstava ili će naknada biti

izvršena samo u slučajevima povećanja koeficijenta. Međutim, u praksi je ova tačka primenjivana i kao osnov za retroaktivno vraćanje razlike nastale korekcijom koeficijenata javnih službenika, putem umanjavanja njihove plate, čime je povređeno njihovo pravo na imovinu.

27. Ombudsman smatra da plata koju su javni službenici primili od stupanja na snagu Zakona o platama do trenutka promene odgovarajućeg koeficijenta predstavlja njihovu imovinu. Shodno tome, obavezivanje na vraćanje razlike u plati bez odluke nadležnog organa predstavlja povredu njihovog prava na imovinu.
28. Ombudsman ističe da Ustav Republike Kosovo predviđa: „*Republika Kosovo štiti i garantuje ljudska prava i osnovne slobode, predviđene ovim Ustavom.*“ „*Svi su dužni da poštuju prava i osnovne slobode ostalih.*“ (član 21. st. 2. i 3). Pored toga, Ustavom je propisano: „*Garantuje se pravo na imovinu.*“ (član 46, st. 1).
29. U vezi sa postupkom sprovedenim povodom promene koeficijenata, Ombudsman ocenjuje da predmetni postupak nije sproveden u skladu sa odredbama Zakona o opštem upravnom postupku.
30. Ombudsman ovu ocenu zasniva na činjenici da ni u jednom predmetu povodom kojeg je primio žalbu nije utvrđeno da su Odeljenje za upravljanje javnim službenicima (OUJS) ili poslodavac prethodno obavestili zaposlene o pokretanju postupka za promenu koeficijenata i posledicama koje će iz tih promena proisteći. Takođe, nakon okončanja postupka zaposlenima nisu izdati upravni akti kojima bi bili obavešteni o promeni njihovih plata, posledicama koje će iz tih promena proisteći, kao ni o mogućnosti korišćenja raspoloživih pravnih sredstava.
31. Ombudsman smatra da se u upravnom postupanju institucija moraju poštovati načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja lica prema kojima se vodi upravni postupak. Pored toga, Ombudsman ocenjuje da lica, osim što moraju biti obaveštena o vođenju postupka i njegovom ishodu, moraju imati mogućnost da koriste raspoloživa pravna sredstva ukoliko nisu zadovoljna preduzetim upravnim radnjama.
32. Ombudsman ističe da je, u slučajevima kada upravni akti proizvode retroaktivno dejstvo, naročito važno da postupak njihovog donošenja bude u potpunosti zasnovan na zakonskim odredbama kojima se uređuje predmetno pitanje. Na taj način će se postupanje organa uprave smatrati zakonitim, nastale pravne posledice biće utvrđene zakonom, dok će standardi pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja stranaka biti očuvani.
33. Ombudsman naglašava da, u prethodno navedenim okolnostima, nije utvrđeno da su institucije sprovele postupke u skladu sa odredbama Zakona o opštem upravnom postupku, koje su bile dužne da poštuju.
34. Pored toga, Ombudsman ocenjuje da je od suštinskog značaja da organi uprave poštuju vrednosti utvrđene članom 7. Ustava Republike Kosovo, kojim je propisano: „*Ustavni red Republike Kosovo se zasniva na načelima slobode, mira, demokratije, vjednakosti, poštovanja ljudskih prava i sloboda i vladavine zakona [...].*“ Takođe, Ombudsman smatra da nepoštovanje načela vladavine prava neposredno dovodi do povrede načela poštovanja ljudskih prava i sloboda utvrđenih Ustavom.
35. Stoga Ombudsman naglašava da su sve institucije Republike Kosovo koje vrše javna ovlašćenja dužne da u konkretnim situacijama pravilno primenjuju zakonske odredbe, jer se

jedino na taj način obezbeđuje poštovanje načela vladavine prava, kao i zakonskih odredaba kojima se garantuju ljudska prava i slobode.

Koncept legitimnih i razumnih očekivanja i pravne sigurnosti

36. Ombudsman, uzimajući u obzir odredbe Zakona br. 05/L-031 o opšoj administrativnoj proceduri, navodi da član 8 [Princip zakonskih i razumnih očekivanja] propisuje: „1. Delovanje javnih organa mora biti predvidivo i uz poštovanje legitimnih i razumnih očekivanja ljudi. 2. Administrativno delovanje ne može neopravdano da promeni raniju administrativnu praksu istog organa za isti ili slični slučaj.”
37. Isto tako, Ombudsman ocenjuje da je koncept legitimnog i razumnog očekivanja u zaštiti subjektivnih prava sveobuhvatni koncept tumačenja u međunarodnoj sudskoj praksi. Prema ESLJP (videti slučajeve *Kopecky v. Slovačka, presuda od 28. septembra 2004, §§ 45-52; Gratzinger i Gratzingerova protiv Češke Republike (odluka), br. 39794/98, § 73, ESLJP 2002-VII*), „legitimno očekivanje“ mora biti konkretne prirode i mora se zasnivati na zakonskim odredbama i pravnim aktima. U konkretnom slučaju, legitimno očekivanje ogleda se u tome da se povodom upravnih radnji koje se odnose na promenu koeficijenata mora sprovesti upravni postupak, u kojem se postupa u skladu sa odredbama Zakona o opštem upravnom postupku i pod uslovima utvrđenim tim zakonom. Postupanje bez pravnog osnova i bez uzimanja u obzir zakonom utvrđenih kriterijuma u suprotnosti je sa konceptom legitimnih i razumnih očekivanja i konceptom pravne sigurnosti.
38. Pored toga, Ombudsman smatra da su legitimna i razumna očekivanja neodvojiva od koncepta pravne sigurnosti i da se ova dva koncepta ne mogu tumačiti odvojeno jedan od drugog. S tim u vezi, Ombudsman ističe da u konkretnom slučaju koncept pravne sigurnosti podrazumeva obavezu institucije da konkretne radnje preduzima na osnovu zakonskih odredaba kojima je predmetno pitanje jasno uređeno.
39. Stoga, imajući u vidu prethodno navedene okolnosti, kao i koncepte legitimnih i razumnih očekivanja i pravne sigurnosti, Ombudsman ocenjuje da su institucije prilikom preduzimanja takvih radnji dužne da primenjuju odredbe relevantnih zakona i da postupaju tek nakon što budu ispunjeni uslovi utvrđeni zakonodavstvom kojim se uređuje konkretna oblast. U konkretnom slučaju, institucije je trebalo da primene odredbe Zakona o opštem upravnom postupku i da postupaju u skladu sa okolnostima i uslovima utvrđenim tim zakonom.

Zaključak

40. Na osnovu prethodno navedenih okolnosti, Ombudsman ocenjuje da postupak promene koeficijenata predstavlja upravni postupak koji se mora sprovesti u potpunosti u skladu sa odredbama Zakona o opštem upravnom postupku.
41. Ombudsman smatra da koncepti legitimnih i razumnih očekivanja i pravne sigurnosti omogućavaju pravnim subjektima da svoje postupanje zasnivaju na zakonskim odredbama i okolnostima utvrđenim tim odredbama, kao i da ostvaruju prava koja iz njih proizlaze.
42. Ombudsman ističe da upravne radnje sa retroaktivnim dejstvom moraju imati jasan osnov u zakonskim odredbama, dok u konkretnom slučaju nije jasno da li su organi uprave, prilikom korekcije, odnosno smanjenja koeficijenata javnih službenika, uzeli u obzir i primenili odredbe Zakona o opštem upravnom postupku.
43. S tim u vezi, Ombudsman nije uspeo da utvrdi da li je retroaktivno dejstvo promene koeficijenata javnih službenika ostvareno u skladu sa uslovima utvrđenim odredbama Zakona

o opštem upravnom postupku kojima se uređuje poništavanje upravnih akata sa retroaktivnim dejstvom.

44. U vezi sa ovim pitanjem, Ombudsman smatra da javni službenici ne treba da budu izloženi pravnoj nesigurnosti da će prema njima biti preduzete mere čiji je cilj promena njihovog koeficijenta i plate, a da prethodno nisu ispunjeni uslovi niti sprovedeni postupci propisani zakonskim odredbama. Na taj način bila bi očuvana načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja, koja podrazumevaju da se pravni položaj javnih službenika može promeniti isključivo u skladu sa uslovima i postupcima jasno utvrđenim zakonskim odredbama.
45. Na kraju, Ombudsman smatra da postupanje OUJS-a i drugih institucija čiji su zaposleni podneli žalbe Instituciji Ombudsmana mora biti u skladu sa načelom vladavine prava, kao i sa konceptima legitimnih i razumnih očekivanja i pravne sigurnosti.
46. Stoga Ombudsman ocenjuje da u konkretnom slučaju obavezivanje zaposlenih da, usled promene koeficijenta, retroaktivno vrate razliku u plati nije u skladu sa načelom vladavine prava, niti sa konceptima legitimnih i razumnih očekivanja i pravne sigurnosti. Takođe, čini se da je takva obaveza dovela do povrede njihovog prava na imovinu.

S poštovanjem,

Naim Qelaj
Ombudsman